

Noviny občanov obce Malinová

III. ročník

Číslo 5/2022

ROZHOVOR SO STAROSTOM NAŠEJ OBCE JURAJOM STIFFELOM

Snažil som sa dôveru nesklamať

V našich obecných novinách sme na tomto mieste v každom predchádzajúcom čísle prinášali príhovor starostu Juraja Stiffela. Informoval v ňom vždy o aktuálnych otázkach dotýkajúcich sa každého občana. Tento raz, po štyroch rokoch, keď mu končí jeho prvé volebné obdobie, prinášame so starostom rozhovor, aby zhodnotil svoje účinkovanie vo funkcii, urobil odpočet svojho volebného programu. Čo sa mu podarilo realizovať, ale aj to čo sa nepodarilo a kde vidí príčiny. Odpovedá aj na otázky čo ďalej.

● **Vráťme sa do dní pred štyroch rokov. Mal si „iba“ 32 rokov a pracoval si vtedy ako operátor výroby vo firme Slovaktual. Čo najviac zavážilo, že si sa rozhodol kandidovať na funkciu starostu?**

- Priznám sa, že ako rodeného „Cachovčana“ ma vždy zaujímalo čo sa v našej obci deje a tak ako každý obyvateľ vedel som si predstaviť, čo by sme všetci potrebovali zmeniť, či zlepšiť. Najviac som to pociťoval v oblasti športu. Veď futbal som hral od svojich šiestich rokov. Bol som hrdý na to, že som mohol Malinovú reprezentovať. Už ani presne neviem, kto mi po prvý raz vnukol myšlienku, aby som skúsil kandidovať. Najskôr som sa bránil, veď som nemal v komunálnej politike takmer žiadne skúsenosti. Ale povzbudzovali ma všetci moji príbuzní, ale aj priatelia, spoluhráči. Presvedčili ma. Napokon som sa rozhodol. Hoci som bol pripravený aj na neúspech...

● **Napokon to vyšlo a ty si získal najväčší počet hlasov. Ako si prijal takú dôveru od občanov?**

- Nebudem klamať, bol som veľmi milo prekvapený. Mnoho ľudí mi blahoželalo. Ale až keď mi moja predchodkyňa oficiálne odovzdala funkciu a insígnie starostu, obecnú pečať a odznak so štátnym znakom na trikolóre, až vtedy som si uvedomil akú váhu má tento záväzok. Akú zodpovednosť som na seba prevzal. Čítil som sa ako vo futbale pred zápasom so silným súperom. Bola to pre mňa veľká výzva a ja som sa rozhodol, tak ako som pred voľbami sľúbil, že nesmiem, nemôžem voličov sklamať.

Pokračovanie na 2. strane

OKTÓBER - MESIAC ÚCTY K STARŠÍM

Už tradične, každoročne pozýva Klub dôchodcov Malinovej všetkých starších ľudí, bývajúcich v Malinovej, na spoločné stretnutie

Do pamätnej knihy sa podpísala Jolana Bolfíková.

na začiatku Mesiaca úcty k starším, ktorým je október. Ani v tomto roku to nebolo výnimkou. Stretnutie však tentokrát spestril bohatý kultúrny program, ktorý pripravil Zbor pre občianske záležitosti.

Našich starkých najskôr pozdravili a možno povedať aj pobavili milými scénkami, deti z materskej školy. Hrali sa na babku s dedkom, vtipnou formou ukázali, ako sa zabávali, keď boli mladí, ako tancovali, spievali. Vyslúžili si za to veľký potlesk.

Dojemnou básňou sa potom prihovorila prítomným 9-ročná Lea Hozlárová. Nasledovali ďalšie poetické slová, ale tiež vyjadrenie vďaky a želanie pevného zdravia a radosti z vnúchat a pravnúchat, z úst predsedníčky klubu Štefanie Niklovej, starostu obce Juraja Stiffela a ďalších, ktoré ešte viac umocnili slávnostnú atmosféru. Prijemným prekvapením bolo vystúpenie krojovaných členiek speváckej skupiny Zlatava, Edity Grossovej, Lýdie Luprichovej a Lýdie Maurerovej, ktorú na harmonike sprevádzal Rudolf Richter, Zaspievali niekoľko nádherných ľudových piesní. Rozohriali srdcia, pretože mnohí účastníci si ich aj spoločne s nimi zaspievali.

Pokračovanie na 2. strane

Tohoročné voľby do orgánov samosprávy obcí budú po prvý raz spojené s voľbami orgánov samosprávnych krajov. Je to racionálne opatrenie vlády, ale pre voličov je to o niečo zložitejšie. Je preto dobré zopakovať si, aký je postup, keď prideme do volebnej miestnosti. U nás bude tradične vo veľkiesále Partizánskeho domu.

Každý volič si prevezme dve obálky. Na voľby starostu a poslancov obecného zastupiteľstva sú určené biele hlasovacie lístky. Tie po označení (jednotlivých kandidátov krúžkom) dávame do bielych obálok a hádzeme do bielych urién. Dôležité je, aby sme správne zakrúžkovali kandidátov na hlasovacích lístkoch. Pri voľbe starostu krúžkujeme jedného kandidáta. Pri poslancoch obecného zastupiteľstva krúžkujeme sedem kandidátov z deviatich prihlásených. Zakrúžkovať môžeme aj menší počet kandidátov ako je sedem. Ale ak zakrúžkujeme viac ako je uvedený určený počet, náš volebný lístok bude neplatný.

SPOJENÉ VOĽBY

Podobný postup uplatňujeme aj pri voľbe orgánov samosprávnych krajov. Volebné lístky sa odlišujú modrými prúžkami, ktoré po označení dávame do modrých obálok a hodíme do modrých urién. Na lístku pre voľbu predsedu TSK krúžkujeme jedného kandidáta zo šiestich. Pre voľby poslancov krúžkujeme desať kandidátov z celkového počtu 60. Opäť platí, že môžeme zakrúžkovať aj menší počet, ale nie väčší ako je určený, pretože by naša voľba bola neplatná.

Už treba len pripomenúť, že voliť má právo každý občan, ktorý dovŕši 18 rokov a musí sa preukázať občianskym preukazom. Môže sa tiež rozhodnúť, či chce hlasovať v obidvoch voľbách, alebo len v jedných. Ak niekto zo závažných, najmä zdravotných dôvodov, nemôže prísť do volebnej miestnosti, môže volebnú komisiu požiadať o voľbu do prenosnej volebnej schránky. Voliť je možné iba v mieste svojho bydliska.

Účinkujúci si vyslúžili častý potlesk.

ROZHOVOR SO STAROSTOM NAŠEJ OBCE JURAJOM STIFFELOM

Dokončenie z 1. strany

● Aké boli začiatky vo funkcii?

- Od prvého dňa som sa najskôr oboznamoval s chodom obce, naštudoval som si príslušné zákony. Najviac mi pri tom pomohli pracovníci, vlastne pracovníčky obecného úradu. Našťastie zostali všetky, spoliehal som sa na ich dlhoročné skúsenosti. Veľkou pomocou mi bola aj hlavná kontrolorka obce Ing. Anežka Košťálová, ktorá ma vždy upozornila na chyby, alebo možné problémy so zákonom. Nehanbím sa priznať, že ak som si nebol istý pri nejakých závažných rozhodnutiach, tak som sa poradil so skúsenejšími starostami z okolitých obcí. Spolu stále dobre vychádzame. Najčastejšie to bolo pri vypracovávaní dôležitých dokumentov. A v neposlednom rade som mal šťastie na poslancov obecného zastupiteľstva. Boli sme jedna dobrá partia, ktorá išla za spoločným cieľom. Všetkým ďakujem za pomoc a spoluprácu.

● Určite však boli chvíle, keď si aspoň v duchu obanoval svoje rozhodnutie postaviť sa na čelo obce...

- Až tak by som to nehodnotil. Aj šport ma naučil byť voči sebe tvrdý, nevzdávať sa. Ale je pravdou, že boli situácie, keď som musel zmobilizovať všetky svoje sily a schopnosti. Tak to bolo, keď sme museli riešiť úlohy, ktoré pred nás postavila pandémia Covidu 19. Opatrenia, ktoré sme museli v obci urobiť, boli stanovené centrálné pre všetky samosprávy. Nemohli sme cvičiť. Napokon sa nám podarilo plne zabezpečiť tri kolá antigénového testovania. Jednoznačne sa to podarilo vďaka ohromnej disciplinovanosti občanov, ale tiež úsilím dobrovoľníkov.

● So svojim volebným programom si občanov pred voľbami informoval formou plagátu, ktorý dostali do svojich poštových schránok. V ňom si sľúbil, že nadviaže „na všetko dobré, čo predchádzajúce vedenie našej obce doteraz

urobilo“. Podarilo sa ti to?

- Myslím že áno. Úspešne sa nám podarilo pokračovať v začatých a pomerne náročných projektoch a ukončiť ich. Takým bolo zateplenie Partizánskeho domu, či vybudovanie novej bytovky. Dobudovali sme sociálne zariadenia na futbalovom štadióne...

● Ale ty si sľúbil aj vlastné projekty...

- Som rád, že asfaltový povrch dostali viaceré cesty v obci. Deti aj dospelí môžu využívať nové detské ihrisko. Podporili sme činnosť všetkých spoločenských organizácií, aj kultúrne a športové podujatia. Pri 680. výročí prvej písomnej zmienky o obci sme založili novú tradíciu Dňa obce spojenej s oslavami SNP. Je to vydarené podujatie a také bolo aj v tomto roku. Obnovili sme tradíciu Výletu pod horu a výstupu na partizánsky bunker. Svoju činnosť opätovne rozbehol ZPOZ, teda Zbor pre občianske záležitosti. Okrem iného organizuje rozlúčku predškolákov v materskej škole, uvítanie novonarodených detí, aj občianske pohreby. Pri každej z týchto akcií sa vyskytli rôzne problémy museli sme naháňať termíny, ale riešiť aj financie. Napokon sa nám mnoho z plánovaných akcií podarilo. Som na to hrdý. Sem patrí aj, že sme našli prostriedky na obnovenie vydávania obecných novín. Občania tak dostávajú potrebné aktuálne informácie, ale môžeme v nich vyzdvihovať aj dobré príklady rôznych aktivít.

● Občania sa neraz dožadujú odkúpenia pozemkov, ktoré sú v majetku obce. Ako uspeli?

- Áno. Takéto žiadosti sme riešili prakticky na každom zastupiteľstve. Ku všetkým sme spolu s poslancami pristupovali rozvážne a skutočne sme sa snažili ísť občanom v ústrety. Mnohokrát šlo iba o menšie pozemky, ktoré dlhé roky užívali a chceli mať v tom poriadok. Tam sme najčastejšie vyhovel. Trochu inak to bolo s väčšími plochami, na

ktorých chcú občania podnikať, prípadne ich obrábať, rozširovať svoje záhradky a podobne. Tu sme pristupovali veľmi obozretne. Nie všetky bolo možno predať, pretože by ich obec mohla v budúcnosti využívať. V niektorých prípadoch sme to riešili prenájmom. Ale aj tie, ktoré sme umožnili odkúpiť, sme riešili maximálne transparentne. Základom vždy bolo ohodnotiť cenu pozemku znalcom, zámer zverejniť, aby sa mohli o pozemok prípadne uchádzať aj ďalší záujemcovia.

● Ako po tie štyri roky obec hospodárila?

- Peniaze sú vždy citlivou otázkou a dobré hospodárenie s nimi je rozhodujúce pre chod obce aj spokojnosť obyvateľov. Počas celého obdobia som tomu venoval mimoriadnu pozornosť. Obecné zastupiteľstvo každý rok schválilo vyrovnaný rozpočet. Ten sme zakaždým nielen dodržali, ale záverečný účet vždy vykazoval plusový výsledok, teda prebytok. Predstavoval desiatky tisíc eur. Ten sme pravidelne presúvali do rezervného fondu. Podľa rozpočtových pravidiel sme potom mohli z týchto peňazí použiť na krytie investičných akcií, ako napríklad bolo spomínaná rekonštrukcia a vyasfaltovanie miestnych komunikácií, ale tiež odkúpenie novopostaveného bytového domu do majetku obce. Aj v tomto roku sa situácia v oblasti príjmov výdavkov zatiaľ vyvíja dobre.

Za rozhovor poďakoval Pavol Remiáš

OKTÓBER - MESIAC ÚCTY K STARŠÍM

Piesňami pozdravili aj členky speváckej skupiny Zlatava.

Dokončenie z 1. strany

Potom nadišla gratulácia starším občanom, ktorí sa v tomto roku dožívajú okrúhleho životného jubilea. Bolo ich dovedna 23 a takmer všetci sa prišli zapísať do Pamätnej knihy obce. Zagratuloval a odovzdal im kvet starosta obce. Jubilantkám, členkám klubu, ešte odovzdala malý darček jeho predsedníčka. Najstaršia jubilantka Božena Páleschová, ktorá oslávila pekné 95. narodeniny, sa síce zo

zdravotných dôvodov ospravedlnila, ale nechala všetkých pozdravovať. A tak najstaršou občiankou, ktorá sa zapísala do pamätnej knihy bola 80-ročná Jolana Bolčíková.

A na záver stretnutia prišlo prekvapenie. Vystúpil rodák a čestný občan Malinovej, Ferdinand Schlenker. Starší si ho pamätajú ako mimoriadne úspešného športovca, zápasníka, ale aj ako nezabudnuteľného speváka, verného interpretu piesní Karla Gotta aj ďalších populárnych spevákov. Ani tentoraz nesklamal a zaspieval niekoľko starších hitov, ktoré mnohých vrátili do mladších rokov.

Text a foto: Pavol Remiáš

Roztomilé bolo vystúpenie detí z materskej školy.

ORGANOVÝ KONCERT

Dvesto rokov uplynulo od jednej z najväčších tragédií v živote obyvateľov našej obce. Začiatkom roka 1822 postihla vtedajší Cach aj susednú Chvojnicu epidémia pravých kiahní. Vyžiadala si v oboch obciach 84 mŕtvych, prevažne detí vo veku do štyroch rokov. U nás za jediný mesiac pochovali 30 obetí. Epidémia skončila v júni a obyvatelia obce dali postaviť, ako vďaka za ukončenie epidémie, Trojičný stĺp. Pred 60 rokmi ho po poškodení odstránili, ale v roku 2013 po obnove je opäť na svojom mieste. Pri príležitosti tohto výročia sa v Kostole Božského srdca Ježišovho uskutočnil organový koncert. Vystúpili v ňom umelci organista Marek Dietrich a mezzosopranistka Judita Anđelová.

(pre)

ZA JAROM ELISCHEROM

Životná púť Jaroslava Elischera sa skončila 23. septembra 2022. Väčšina ho poznala aj pod prezývkou Čiro. Celý jeho život bol úzko spätý s Malinovou. Narodil sa v apríli 1957 v pokrokovej robotníckej rodine, bol synom veliteľa partizánskeho oddielu Ernesta Thälmana. Po vzore svojich rodičov vynikal ľavicovým presvedčením. Žil s občanmi, vnímal ich potreby a hľadal pozitívne riešenia. Niekoľko volebných období pôsobil ako poslanec a rukopis jeho práce nájdeme na verejných budovách, ihrisku, partizánskom bunkri aj pri mnohých obecných aktivitách a podujatiach. Bol autoritatívny, pedantný so zmyslom pre poriadok. Vynikal aj vo svojej profesii podlahára a tehlička jeho práce zostáva navždy v sále Partizánskeho domu, keď za jednu noc položil parkety spoločne s Lukáčom Čavojským.

Niekoľko generácii si ho pamätá ako vynikajúceho futbalistu brankára, ktorý dokázal vychytať tie najpresnejšie strely napriek handikepu, keď ako dieťa prišiel nešťastnou náhodou o jedno oko. Jeho druhou vášňou bola hudba. Založil spolu s partiou kamarátov kapelu Galaxia a upísal svoju dušu bubnom. Celý rad rokov strávil v kolektíve fašiangovníkov. Bol jeho richtárom, muzikantom, hercom, pomocníkom. Jeho veselá povaha, zmysel pre humor a hudobný i herecký talent boli zárukou dobrej zábavy i príkladom pre ostatných.

Miloval prírodu. Prebrázdil s kamarátmi turistami naše a okolité hory, poznal takmer celé Slovensko a jeho zákutia. Mal rád vôňu dymu pri opekačkách a gulášoch, posedenia

s ľuďmi pri pohári s dobrým pivom, pri ktorých si mohol zaspievať obľúbené piesne. Jeho koníčkom bolo aj rybárstvo, bol dlhoročným členom rybárskeho spolku.

Priatelia si budú Čira vždy pamätať ako človeka s dobrým srdcom, ochotou nezištne pomôcť, schopnosťou vytrvale vzdorovať nástrahám života. Nech mu je rodná zem ľahká!

-ib-

SPOLOČENSKÁ RUBRIKA

OKRÚHLE ŽIVOTNÉ JUBILEÁ OSLÁVILI NAŠI SPOLUOBČANIA:

AUGUST 2022

Silvia Balčiráková, Viera Kubíková, Adriana Rabus, Ján Šturcel - 50 rokov

Peter Drška - 55 rokov, Edita Priehodová - 60 rokov

SEPTEMBER 2022

Tibor Elischer - 55 rokov, Jozef Melcer - 65 rokov, Irena Gandelová, Darina Svitková, Ľudovít Svitok - 70 rokov, Božena Páleschová - 95 rokov

VŠETKÝM JUBILANTOM SRDEČNE BLAHOŽELÁME!

ROZLÚČILI SME SA:

Jozef Glesk zomrel 7. 9. 2022 vo veku 70 rokov
Jaroslav Elischer zomrel 23. 9. 2022 vo veku 65 rokov

Jozef Pediač zomrel 25. 9. 1922 vo veku 67 rokov

Harald Stiffel zomrel 4.10. 2022 vo veku 79 rokov

Jurina Jungová zomrela 8.10.2022 vo veku 75 rokov

ČEŠTĽICH PAMIAŤKE!

NARODILI SA:

V AUGUSTE Liliana Lacková, Adriana Schlenkerová a Elizabeth Škulcová,

V SEPTEMBRI Melissa Filkorn a Adam Račko,
V OKTÓBRI Jakub Šíпка.

DETIČKÁM PRAJEME VELA ŠŤASTIA AZDRAVIA!

REKORDNÁ VÝSTAVA HÚB

Deviaty ročník regionálnej výstavy húb v našej obci, tentoraz bola v priestoroch Partizánskeho domu. Početní návštevníci mohli na nej obdivovať rekordných 256 druhov húb. Boli medzi nimi aj vzácnjšie, v okolitých lesoch vyskytujúce sa pomerne zriedkavo, ako hrib jamkatý, hrib kráľovský, ale tiež zrnula zlatá, hluzovka letná, či koralovec ježovitý. Ale nechýbali ani jedovaté druhy, aj najznámejšia a najzákernejšia, smrteľne jedovatá muchotrávka zelená.

Odborníci zároveň vyhodnotili aj najúspešnejších hubárov. Potešiteľné je, že sa tak, ako po minulé ročníky, opäť zapojili aj mladí hubári. Ceny odovzdal starosta obce Juraj Stiffel a poďakoval všetkým za aktívnu účasť, ktorá pomáha rozširovať vedomosti širokej verejnosti o hubách a popularizovať túto užitočnú záľubu. Prezvali si ich iba 6-ročná Adrianka Ridzoňová, 13-ročný Patrik Richter a 16-ročný Jakub Schön. Z dospelých to bola Eva Benková, Ladislav Richter, Viliam Vician, Jozef Blaško, Ján Belák a Jozef Bolfík.

-pre-

NAŠE ŠŤUFANCE CHUTILI

Za nepriaznivého, upršaného počasia sa prvého októbra 2022 v Nitrianskom Pravne uskutočnil každoročný Deň obcí Pravnianskej doliny. Podujatie prispieva k zachovávaniu ľudových zvykov, nárečí a tradícií, ktoré sú pre každú obec jedinečné. Prezentovalo sa na ňom deväť obcí združených v OZ Hornonitrie. V kultúrnom programe účinkovali spevácke a folklórne skupiny. Súčasťou bol aj jarmok remesiel s tvorivými dielňami. Návštevníci si mohli pozrieť tiež výstavu fotografií Milana Tarabčíka, ktoré zachytávajú ženské odevy z čias 19. a 20. storočia.

Tradičným hlavným podujatím pre gurmánov je ochutnávka jedál, ktoré zástupcovia jednotlivých obcí varia podľa uchovaných starých receptov. Malinovské obľúbené šťufance s makom a „priezlami“ nesklamali ani tentoraz. Navarili ich opäť členky Únie žien z Malinovej, ktorým výdatne pomáhal aj starosta Juraj Stiffel s manželkou Evou a Roman Boško. Minuli sme na ne 30 kg zemiakov.

Niektorí návštevníci si prišli na dupľu, s pochvalou a poďakovaním pre všetky kuchárky. Nezostala ani jedna porcia.

Text a foto:
Eva Benková

CACHOVCI - TAKÍ SME BOLI, TAKÍ SME

Knedľa

Alicu volali Knedľa. Všetka v Malinovej má takmer každú svoju prezývku. Alicu sa na nezvyčajnú prezývku neurážala a dokonca sa ku nej hlásila. Nie je to totiž preto, že by bola Knedľou svojim výzorom, alebo povahou. Ku tejto prezývke sa viaže už poriadne bradatá príhoda...

Vtedy boli Alicu a Milan ešte mladomanželmi. Asi mesiac po svadbe ku nim po prvýkrát mali prísť na návštevu budúci kmotrovcia, priatelia, manželský pár, s ktorými sa dohodli ešte pred narodením prvého dieťaťa, že si navzájom pôjdu za krstných rodičov. Chceli ich náležite pohostiť, rozhodli sa uvariť hovädzINU na divoko, jedlo, ktoré vraj majú radi. K tomu však potrebovali knedľu. Mladomanželka Alicu ju dovtedy nikdy nevarila a v obchode sa ešte v tom čase nedala kúpiť. Ale spomenula si, ako jej mama pripravovala parené knedle. Rovnako ako ona teda zamiesla cesto. Vedela, že musí dať zohrievať vodu do väčšieho hrnca, ten

prekryť nejakou látkou, na ňu položiť šúľok cesta a nechať, aby sa knedľa uvarila v pare. Preto treba hrniec prikryť ďalším kastrólom, aby para neunikala. Manželka skutočne všetko urobila, ako to videla u svojej mamy.

Keď už prešlo dosť času na to, aby už bola knedľa hotová, nedočkavo odokryla kastról, pozrela dnu a nespierne sa prekvapila.

- Milan, Milan, pod' sem... tá knedľa tam nie je, asi sa vyparila...

Milan pribehol, pozrel do hrnca a naozaj. Na plátne nebolo ani stopy po cestovine. Záhadu rozlúštil, až keď sa pozrel do kastróla, ktorým bol pariaci sa hrniec prikrytý. Knedľa tam bola prilepená. Alicu totiž ako plátno použila hustú „baloniakovú“ látku zo sukne. Samozrejme, že tá paru takmer neprepustila, ale ju vydulo a cesto sa prilepilo o dno kastróla. Všetko sa rozchýrilo po dedine, aj sama Alicu sa touto zábavnou príhodou často pochválila. Preto jej prischla spomínaná prezývka...

Z pripravovanej knihy

JESENNÁ VÝZDOBA

Po tretíkrát členky Únie žien Slovenska oživilí a vyzdobí okolie Partizánskeho domu jesennými plodmi zo záhrad, lesa, lúk a tiež originálnymi postavičkami. Do jesennej výzdoby sa zapojili Eva Benková, Jarka Luprichová, Jolka Pediačová, Milotka Schönová, Aneška Grossová, Juliška Elischerová, Katarínka Elischerová, Viera Elischerová, Milka Priehodová, Lydka Richterová, Monika Peričková, Marika Luprichová a Eliška Grossová. Jesennú úrodu zo záhrad nám priniesli aj viacerí naši občania. Do výroby dekorácií, prevozu a montáže sa s nadšením zapojili a podporili nás aj naši partneri Peter Benko a Milan Priehoda.

Taktiež tretíkrát je našou fiktívnou, dominantnou postavou Jesienka. Nie je to náhoda, že na lavičke sedí s priateľom Dávidom. Srdce v pozadí niečo naznačuje. Verím, že bude zaujímať aj štvrtý diel tejto „ságy“. Pokračovanie bude o rok. Ktovie, čo ešte na lavičke pribudne...

Potešiteľné je, že sa do jesennej výzdoby zapojili aj deti z materskej školy. Pomohli im členky kultúrnej komisie na čele s Erikou Bolčíkovou. Svoju výstavku, ktorú nazvali Jeseň očami detí, umiestnili v blízkosti autobusovej zastávky. Je naozaj veľmi milá a poteší každého, kto si ju prezrie.

Eva Benková

OBČAN SA PÝTA...!

Nedávno sa ženil malinovský starosta. Mnoho obyvateľov prišlo mladomanželom zablahoželať počas svadobnej hostiny, ktorú mali vo veľkej sále Partizánskeho domu. Nemenovaní občania sa však pýtajú, či si pán starosta za prenájom sály ako súkromná osoba aj zaplatil. Domnievajú sa, že to dostal ako bonus...

Odpovedá pracovníčka obecného úradu Miriama Bolčíková, ktorá má v popise práce výber daní a poplatkov:

„Pán starosta si sálu na svadobnú hostinu v predstihu zaistil a potom, podľa stanoveného poplatku, ako dlho sa v nej svadobčania zabávali, nájomné zaplatil. Je o tom riadne založený pokladničný doklad!“

(r)

CACHOVINY

Mrazničky

Jeden nešťastný občan nedávno doplatil na svoju roztržitosť. Ako vášnivý hubár, pred hubárskou výstavou uložil nejaké vzácnejšie exempláre húb do malej príručnej chladničky. Aby sa neskazili. Tú má pre prípad potreby položenú na väčšej mrazničke. Keď výstava skončila už malú chladničku nepotreboval a rozhodol sa ju vypnúť. Po dvoch dňoch zrazu zistil, že z dovtedy funkčnej mrazničky vyteká voda. Rozmrazuje sa. Skontroloval, či je zásuvka prúd a skonštatoval, že mraznička sa určite pokazila. V nej má zamrazené hovädzie aj bravčové mäso, veľkú kačicu s drobkami, kapra čakajúceho na Vianoce, aj zásoby prvotriednych húb. Všetko už začína mäknuť. Rozhodol sa bleskovo. Musí kúpiť novú mrazničku, aby škody neboli väčšie. V Prievidzi si vyhladal rovnaký typ mrazničky, aká sa mu pokazila a požiadal kamaráta Jozefa, aby mu ju svojim väčším autom priviezol. V priebehu niekoľkých hodín mohol starú mrazničku vymeniť za novú. Aké ale bolo jeho prekvapenie, keď kamarát Jozef zistil, že od prúdu pred dvomi dňami vypol starú mrazničku. Novú teda vôbec nemusel zapnúť. Teraz má doma dve fungujúce mrazničky. A tak sa vraj po celej dedine vypytuje, či niekto niektorú nechce kúpiť...

ČRIEPKY Z OBECNEJ KRONIKY

FUTBAL

- v roku 1937 začal hrať v Cachu miestny futbalový oddiel súťažne. Hralo sa na ihrisku v Robotách

- v 50-tych a 60-tych rokoch sa futbalový oddiel volal Červená hviezda, ktorá hrala tzv. „bosú ligu“ pre nedostatok obuvi. Hrali vo vlastných tričkách a trenkách. Ich súpermi boli z Chynorian, Vrútok, Partizánskeho a Žiliny

- v roku 1953 bolo futbalistom pridelené terajšie ihrisko

- v roku 1954 po dobudovaní sa začal na ňom už hrať futbal

- v 60-tych rokoch postavili prezliekarne

- v roku 1964 sa zmenil názov na futbalový oddiel Partizán Malinová

- 25. júla 1987 sa konal futbalový Memoriál Jozefa Škrobáka. Bol to významný funkcionár, ktorý v 70-tych rokoch inicioval futbalové turnaje s jeho rodnou obcou Valča

- od roku 1987 až do roku 2007 bol predsedom TJ Partizán Malinová Jozef Pastorok

O budúcnosť futbalu v Malinovej pravdepodobne nemusíme mať obavy. Potvrdí to každý fanúšik, ktorý bol na futbalovom zápase žiakov medzi našimi chlapcami a Handlovou. Handlovskí mladíci sú na čele tabuľky s imponantným skóre 90:5. Svojím súperom totiž takmer pravidelne nadelujú desať a viac gólov. Naši im vzdorovali a hoci prehrali 3:6 ukázali, že vedia hrať aj so silným súperom. V tabuľke sú na 4. mieste. Na snímke sa tešia z tretieho gólu.